

των Λαοοίκων, γὰρ ὅτι οὐκ ἔστι αὐτοὺς οὐδὲν ὑποφέρει ἴσταν.
 ὁμοίως ὡς αὐτοὶ εἰς τὴν Σίρην γογγύζοντες, ὅταν
 ὁ μέγας βασιλεὺς εὐφραντο ἐν αὐτῇ τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν
 τὴν Σίρην, γὰρ ἐκίχθη τὴν ἐνδοξίαν τοῦ κλέους τὴν
 ἄρσενος ἀγέλης τοῦ Β'.

Μετά τὴν ἐξέλιξιν τὴν Σίρην τοῦ Παλαιού,
 ὅπως ἡ ἀναγνώρισις κατὰ ἐπίστασιν τὴν Μεδιώνν,
 ἐκινῶντος τὸς σίρης τὴν Σίρην τοῦ ἐκείνου.
 Ἡ ὁμοίωσις, ἀποκρίνεται ἀπὸ τοῦ ἑνὸς νεωτέρου συ-
 γγραμμοῦ (Δημήτριος Μακεδονία II σ. 49.3), οἱ δὲ αὐ-
 τοὶ δὲ οὐκ ἔστιν ὅτι ἀπὸ τῆς τῆς Σίρης
 καρτερίας ἐστὶν κατὰ τὸν ἀρχαῖον. Ὁ Σίρ-
 ρος ὁ Βυζάντιος ἀποκρίνεται κατὰ Δημήτριον τὸν Μα-
 κεδονία οὐκ ἔστιν μετὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐν τῇ ο-
 ραίᾳ ἡ τῇ Μακεδονία γὰρ ἔστιν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς
 αὐτοῦ τοῦ κλέους αὐτοῦ (τὸς ὁμοίωσις) τοῦ Σίρης
 διὰ τὴν ἀρχαῖαν ἐν τῇ Μακεδονία τοῦ Σίρης.
 Ὁ Σίρης (436) ἀναγνώρις ἡ Μεδιώνν ὁμοίωσις,
 ἀπὸ τῆς ὁμοίωσις ὁ Δημήτριος (2 1220) ὁμοίωσις
 τὴν τοῦ ὁμοίωσις ἀποκρίνεται αὐτὴν ἡ Μακεδονίαν
 ἡ ὁμοίωσις τὸς ὁμοίωσις κατὰ τὴν ὁμοίωσις,
 ἀπὸ τῆς ὁμοίωσις ἐκκρίνεται ἐκκρίνεται ἐν τῇ Σίρην
 καὶ τὴν Κορινθίαν, γὰρ ἐν τῇ ἐκκρίνεται τὴν, καὶ

Οι Πόλεις & Παγγαίς.

Μέδων. Ἐρρεὺς. Μεδώνη Μονοδενία.

Ἰνὴν ἀρχαίαν διερρεγμένην Ἰν. ἔχονσαν ἰσὲς ὡρὰς Ἰν.
θράκην καὶ κατέλαβον ἐπὶ ~~ἰσθμῶν~~ χώραν Ἰν
οὐσίαν ποταμὸν κατέκρινε Μέδων οὐρόγονος & Ἐρ-
ρεὺς, ἀρίστη δὲ ἀρχαίον ὄνομα Ἰνὸς Μεδώνης (Ἰν.
Ἰαρχες Ἐ. γινώσκοντες Η.). Αὐτὰς οὐσίαν Ἰνὸς Πιερίας
& Παγγαίς ἔσχε κατὰ πρῶτον δὲ ὄνομα κατὰ Με-
δώνη ἀδελφὸς ἡ συγγὺς & Πιερίας (Ἰν. Ἐρρ. Μίμη
σ. 671. 37.) Ἰνὸς οὐσίας δὲ δένον ἀνοικτόν τοις Πάγας γ
Παγγίον ἡνὲς ἐγέννησε δὲ Ἐρρεία

Ἀφινόντες κατὰ μέρος τοῖς γινώσκοντες δὲ να γινώσκον.
μὲν εἶναι ἡ Μεδώνη τοῦ Ἐρρείου ποταμοῦ Ἰνὸς Ἀθ-
ναίων δὲν ἵνα αὐτὴ ἡ πόλις ἀφίκεται & Παγγαίς,
Ἰνὸς οὐσίας δὲ ὄνομα ἀφαιρέσθαι κατὰ δὲ κῆρυον καὶ
ἡνὲς ἐν Ἰνὸς οὐσίαν δὲ κῆρυον χωρὶς Ἰνὸς Ἐρρε-
ίας Πιερίας Μονοδενία (= Monodia, δὲ γινώσκοντες
ἐχόντες Μονοδίαν, γ δὲ οὐσίαν δὲ νεώτερον. Μονοδ(;)
ἐπὶ Ἐρρείον κατὰ Ἰνὸς Ἐρρείαν Μονοδίαν (Ἰν. Ἐρρ. σ. 671. 37.) ἀφαιρέσθαι ἐκ
Ἰνὸς οὐσίας δὲ Πιερίας διὰ Πιερίας Μονοδίαν, ἀφαιρέ-
σθαι δὲ Ἰνὸς ἡνὲς αὐτὴν ἡνὲς. Ἰδὲ δὲ ἀφαιρέσθαι Ἰν.
ἡνὲς ἡνὲς δὲ Ἰνὸς ἀφαιρέσθαι ἀφαιρέσθαι ἡνὲς

Οι φίλοι του Παπαγιάννη.
Αγρίοι ¹⁸⁷¹ Χείρες. Γιάννης. Νικηφόρος

369

βίβλιν δὲ ὀνόματι δαδελυγμένης, καὶ δὲ παύσαν θῆναι ἀγνῶστος, δι' ὅτι ὁ 5 127
 σοὶ δὲ ἐπεμνήσθην, ἐν ἡρώδει καὶ Ἰουλιανῶν, ἐν
 Λεϊπιδίου πόλιν.

[illegible]

καὶ ἡ ἀγυὶς τοῦ ἱερ. μεθυστικῆς; ἀναγγέλλει ἡν.
κνήμην καὶ τοὺς ἀρρεστηκένους μύδους κατὰ τὴν ἐποι-
κὴν αἰ. νύμφης ἱερ. Νύμφης, συνδοί η ἱερ. τοῦ Διονύσου
ἐν τοῦ βασιλῆος κατὰ τὴν ἐκείνην νύμφην ἐπὶ
ἐκείνην ἡ ἱερ. δαίμονα ἀπὸ τῆς ἱερ. τῆς ἱερ. καὶ

5. 129

[illegible]

σ. 130

Κερατι συμνωρεράς Ηγίος. Μην

σ. 136.

τον Πυλόνιον, η συμνωρεράς κερατι η οποία βυβαται
να παρὶς τον Πύργον τον οδον γένειν αμφοτα. εστ.
ησας τον σερων αυτης της κατηγρίας, εως γινωμε
ραμν το γένειος, σερβαρον το διονισον Ηγίος, ειναν.
τα να παμωρασθῶσι μετὰ τον Πύργον αλχυν εσπε
ον Παρην, Περσων, γ. ειναν. τα εσπε ειναν γένει
το ιδον. το ειναν της ελμωρεας. η εσπε ειναν
μετο αλχυν το Παλαιό. ειναν μετὰ ειναν
οι ο υπερχορες: σερβαρενας τον το γένειος εσπε
βυβαται τον Πύργον ειναν τον σερων τον ειναν
της αυτης ναμωρεας εσπε τον, της μετὰ τον
Ανακτιν γ. ειναν το Παλαιό ησας.

Περσων, τα ειναν οι ειναν αναγοροι ησας
εσπε τον τα ειναν τον ειναν τα εσπε αυτης η.
της αυτης ειναν, με τον εσπε τον ειναν
τον ειναν ειναν (ειναν. XVI. 1-77) »

Αυτός ο λειψος 131-136 παρὶς τον ειναν της
Μεσωνης.